

శ్రీకృష్ణ

పవిత్రత.

पवित्रता.

పరాశరస్మృతిలో పవిత్రము లనునవి నాలుగు విధము లని చెప్పబడియున్నది.

33

1. శుచి.
2. ప్రోతము.
3. స్వయంశుద్ధము.
4. పవిత్రము.

శ్లో॥ వక్ష్యేఽతః పరం సర్వం
మేధ్యామేధ్యసముచ్చయం।

శుచి పూతం స్వయంశుద్ధం
పవిత్రం చేతి కేవలం ॥
మేధ్యం చతుర్విధం లోకే
ప్రజానాం మను రబ్రవీత్ ।
నవం వా నిర్మలం వాపి
శుచీతి ద్రవ్య ముచ్యతే
శుద్ధం పవిత్రభూతం చ
పూత మిత్యభిధీయతే।
స్వయమేవహి యద్ద్రవ్యం
కేవలం ధన్యతాం గతం॥
స్థావరం జంగమం వాపి
స్వయంశుద్ధ మితిస్మృతం।
అన్యద్రవ్యై రదూష్యం యత్
స్వయమన్యాని శోధయేత్ ॥
హావ్యకవ్యేషు పూజ్యం యత్
తత్పవిత్ర మితిస్మృతం॥

ఈవిభాగ మంతగా నసంకీర్ణముగా లేక పోయినను నేనిని పరిశీలించి చూతము.

1. శుచి.—అనగా, నూతనమైన ప్రతివస్తువును, అనగా వస్త్రములు, నూతనముగ తయారైయిన గృహోపకరణములు, మాలిన్యము లేని ప్రతివస్తువును, సర్వధాన్యములు, ఆభరణములు, కాయగూరలు నెయ్యిన్నవి.

2. పూతము.—అనగా శుభ్రపరిచబడిన పదార్థములు. కాలుష్యము లేక వడకట్టబడిన లేదా వస్త్రగాళితము చేయబడిన పదార్థములు. మరియు వేరొక వస్తువుచేత పవిత్రముగ చేయబడిన విన్నియును.

3. స్వయంశుద్ధము.— అనగా అన్నివిధములయిన ఆసనములు, శయనములు, యానములు, ఆయుధములు, యజ్ఞపాత్రలు, భూగతోదకములు, మరియు పంచభూతములు, స్త్రీముఖము (సంభోగ

కాలమందు), పిత్రుకార్యకాలము, యుద్ధకాలము, గోవు, మేక, యేనుగు, గుఱ్ఱము, ఛత్రము, దోమలు, మిడుతలు, దర్భలు, పతివ్రత, ధర్మపరులగు ప్రభువులు, నిత్యసంతుష్టులగు బ్రాహ్మణులు, వృక్షపాషాణాదులు.

4. పవిత్రము:— అనగా అన్యద్రవ్యసంపర్కమువలన దోషము లేనిదియు, దోషవస్తువును బాగు చేయునదియు, దేవపిత్రుకార్యములకు నుపయోగించునదియు నని చెప్పబడియున్నది.

పరాశరస్మృతి–చతుర్వింశతిమతం.

శ్లో॥ ఆమం మాంసం ఘృతం క్షౌద్రం
స్నేహా శ్చ ఫలసంభవాః।
అంత్యభాండస్థితా హ్యేతే
నిష్క్రాంతా శ్శుచయః స్మృతాః॥

కూరగాయలు, మాంసము, నెయ్యి, తేనె, అన్ని విధములయిన నూనెలు, ఫలములు, యివి అంత్య జాతుల చెట్లలు మొదలయిన వానిలోనుండి వచ్చి నను తీసి యితరపాత్రలలో నుంచిన శుద్ధమయిన వగుచున్నవి అని యర్థము.

పైని చెప్పబడిన స్మృతినిబట్టియు, మరికొన్ని గ్రంథములనుబట్టియు నీక్రింద చెప్పబడినవి పవిత్ర ములుగ మనము గ్రహింపవలయును.

నదీతటాకకూపోదకములు, పాలు, దానిసంబం ధము లగు నెయ్యి, మొదలగునవి, ఆహితాగ్ని, రాజు, అర్చకుడు, ఋషి, సన్న్యాసి, మఠాధిపతి, జియ్యంగారు మొదలగువారు, గోవు,వృషభము,గజ ము, అశ్వము, శుకము, అన్నివిధములగు గింజలు, వానిచమురు, కాయగూరలు, ఫలములు. మహా ఘటపటాదులు, పుష్పములు, దుంపలు, మరియు

దోహదముచేత పవిత్రతను జెందినవి. యేవి యన అన్నివిధములగు మందులు, లేహ్యములు, ఘృత ములు, కషాయములు మొదలగునవి. ఇవి వంటల పూర్వకముగ తయారయినను అవి చెడకుండునటుల చేయబడుటచేత పవిత్రములుగ నెంచబడినవి. అటు లే ఊరుగాయలు, మురబ్బాలు మొదలగునవియు అందలిపదార్థములు చెడకుండనుండునటులు చేయ బడుటనుబట్టి పవిత్రము లయినవి. ఔషధము లో తినుటకు దూష్యములగు చేతికట్లు, మామ్మా యిలో నటులే మాంసాదులసారములు పడినను ఆరోగ్యమునకు అవి ముఖ్యములయినందున దూష్య ములుగ నెంచబడలేదు.

ఒకశూద్రుడు, లేదా అంతకు తక్కువగ నెంచ బడువానియింటనయిన అతనియింటనున్న త్రాగు నీళ్లలో నొక మజ్జిగచుక్కగాని, పంచదారతునుక

గాని, వేయగానే ఆసీళ్లను బ్రాహ్మణు డయినను త్రాగవచ్చును.

గంగాదిమహానదుల జలములు బురదలేనికాల ములో తీయబడినయెడల చాలాకాలము చెడకుండ నుండును. ఇప్పటికిని మానగరిలో ముప్పదిసంవత్స రములనాటి గంగాజలము రాగిగిండీలో నిలువ యున్నది.

మరియు పరాశరస్మృతియం దిట్లున్నది.

శ్లో॥ దేశభంగే ప్రవాసేవా
వ్యాధిషు వ్యసనే ష్వపి।
రక్షే దేవ స్వ మాత్మానం
పశ్చా ద్ధర్మం సమాచరేత్ ॥

యేనకేనచ ధర్మేణ
మృదునా దారుణేన వా ।

ఉద్ధరేద్దీన మాత్మానం
సమర్థో ధర్మ మాచరేత్ ॥
ఆపత్కాలే సముత్తీర్ణే
శౌచాచారం తు చింతయేత్ ।
శుద్ధిం సముద్ధరేత్పశ్చాత్
స్వస్థోధర్మం సమాచరేత్ ॥

దేశోపద్రవములు కలిగినపుడును, ప్రయాణములయందును, రోగములయందును, ఆపదలయందును, ఎట్లయినను దేహసంరక్షణమాత్రము చేసికోవలెను. స్వస్థతకలిగినపయిని శాస్త్రోక్తధర్మములను చేయవలెను. మృదువయిన సాధనముచే గాని కఠినమయిన సాధనముచేగాని ఏదోయొక యుపాయముచేత రోగాదులచే దీనమయిన శరీరమును సంరక్షించుకోవలెను. సమర్థత కలిగినపుడు శాస్త్రోక్తధర్మము నాచరింపవచ్చును. ఆపత్కాలము కడచినపిదప పరిశుద్ధమయిన యాచారమును

గురించి యోజించవలెను. ఉనంతరమందుపరిశుద్ధిని కాపాడుకోవలెను. స్వస్థత కలిగినమీద శాస్త్రీయ మయిన ధర్మము నాచరింపవలెను.

ఇంతియే కాక రోగికి స్నానప్రసక్తి కలిగినపుడు ఇట్లు చెప్పబడియున్నది.

శ్లో॥ ఆతురే స్నాన ఉత్పన్నే
దశకృత్వో హ్యనాతురః।
స్నాత్వా స్నాత్వా స్పృశేదేనం
తతశ్శుద్ధ్యేత్స ఆతురః॥

అనగా జ్వరాదిపీడితునికి ఆశౌచశుద్ధి మొదలగువానివలన స్నానము చేయవలసి వచ్చినపుడు రోగములేని యింకొకడు పదిసారులు స్నానము చేయుచు ప్రతిస్నానము చేసినపిదపను ఆరోగిని స్పృశించినయెడల పరిశుద్ధుడగును.

ఇంకను సముద్రయానము చేసిన వారి విషయములో, మను, పరాశరస్మృతులలో నిట్లు చెప్పబడియున్నది.

శ్లో॥ అగారదాహీ గరదః
కుండాశీ సోమవిక్రయీ।
సముద్రయాయీ వందీచ।
తైలికః కూటకారకః॥

సముద్రయానము చేసినవారికి, గృహదాహకుడు మొదలగు మరికొందరితోపాటు పితృకర్మయందు భోక్తగా నుంచుకొనుట కర్హతలేదని మాత్రము చెప్పబడియున్నది. కాని దేశక్షేమము, విద్యాభ్యాసము, రాజకీయకార్యములు, నాగరకతాభివృద్ధి, దేహారోగ్యము వీనికొరకు సముద్రయానము చేసినవారికి దోషము లేదనుటయే యుక్తముగా కనబడుచున్నది. అట్టివారలు దేశాంతరమునుండి

వచ్చిన పిదప పూర్వపు వారివారియాచారములను విడువక నటించినచో వారి విషయమయి యేవిధ మయిన యాక్షేపణము పెట్టుకొన నవసరములేదు. ఈ పరాశరస్మృతికి మాధవాచార్యులవారి వ్యాఖ్య ముఖ్యము. అందునుండియే దీనిని "పరాశరమాధ వీయము" అని వాడుచుందురు.

మరియును ఇప్పటికాలముయొక్క సంఘసంస్కరణము (Social Reforms) కొరకు పైని కనబరచిన కారణములవలన మనము, ఇపుడు కొన్ని పదార్థములను పుచ్చుకొనుటకు, అంగీకరింపవచ్చునని నా యభిప్రాయము. సోడా మొదలగు (Aerated waters) అందుల నీరు చెడకుండ చేయబడుటనుబట్టి అవి పానీయములు. టీ, కాఫీ, కోకో లోనగు వానిలో ఒక్కొక్క వస్తువువల్లనే పవిత్రతను గలిగించు శక్తిగల పాలు, చక్కెర, పడుటను బట్టి యవియు పానార్హములు.

పై దేశములనుండి వచ్చెడు మురబ్బాలు అన్ని యు, మందులు, టిన్ డబ్బీలలో వచ్చుబిస్కత్తులు, భోజనీయములు. అయితే, సారాయిలు, మాంస ము, చెడకుండ చేయబడుచున్నవిగదా వానినిఏల సేవింపకూడదని తోచును. నిషాచేయు పదార్థము లన్నియు, మాంసములు దూష్యములు గావున వానిని అనగా సారాయిలను మాంసాదులను దూష్యములుగ గ్రహింపవలెను. మత్స్యమాంసా దులను తినువారు అట్టివానినిభుజింపవచ్చును. ఇంక మన దేశములో అవివేకము చేత తప్పుగ నెంచబడు వానియందు తప్పును గమనింపకుండవలెను. బ్రాహ్మణుడు త్రిమతస్థులలో నెవ్వడయినను, ఏశాఖవాడయినను, వంటచేయు పదార్థములను అందరు భుజింపవలసినది. తైలపక్వముల నెవ్వడు చేసినను భుజించుటలో ఆక్షేపణ లేదు.

శుచిగల యేజాతి వానినయినను స్పృశించి నపుడు మైల యని తలంపకూడదు. మడి, మైల, అనునవి భావితములు గాని నిజములుగావు. ఏల యన మనము స్నానమును చేసికొంటిమి. శుభ్రవస్త్రములను ధరించితిమి. మనము మడితోనున్నా మని తలంపకూడదు. మనముపైకి యెంతశుభ్రము ను చేసికొనినను, శరీరమునందు మన్నును, పండ్ల యందు మురికిని, ఎప్పటికిని లేనివారము గాము. మరియు మన శరీరములోని రక్తమాంసములను గలిగే యుందుము. ఇంతియే గాక మూత్రపురీష ముల భాగములు లేకయుండవుఁ గావున, మడి, మైల లనునవి భావనలే గాని నిజములు గావు అని నమ్మ వలెను. జనులందరు ఏకవిధముగనే జన్మమెత్తిన వారు. ఇటీవల వారివారి నడవడికలను బట్టియు వృత్తులను బట్టియు, జాతులు వేరువేరుగ నెంచ

బడినవి. అట్టివారివిషయమున మనము అంటు అను పట్టుదలను విడువవలయును.

పూర్వకాలములో ఋషులు రాజులకడకు పోయి వారికి భోజనవాంఛ గల యడవిమృగ మాంసములను అడుగుటయు, ఆ రాజులు వేటకు బోయి ఆమృగములను సంహరించి తెచ్చి ఆ ఋషులకు ఆ మాంసములతో విందు చేయుటయు గలదు. పాండవాదులకు శూద్రులు వంటలుచేయుచున్నట్లు భారతగ్రంథములో స్పష్టముగ చెప్పబడియున్నది. పూర్వకాలములో హీనజాతులవారి విషయములో గాక బ్రహ్మ, క్షత్రియ, వైశ్య, శూద్ర జాతులలో అసూయ గాని అంటు అనెడి పట్టుదల గాని లేదు. ఇటీవలివారు వారివారికి గల యతిశయములు చూపుట ప్రధానముగ తలచి అక్కరలేని పట్టుదలలు పెట్టుకొనుచు వచ్చిరి. మరియు శంకర, రామానుజ, మధ్వాచార్యుల

కాలముల పిదప మతవైషమ్యములు హెచ్చి ఆమూడుమతములు గలవారిలో ఛాందసపు అడ్డులను పెట్టుకొనుటయేగాక ఆమువ్వురు మతస్థులలో సహా పచ్చిపట్టుదలలను పెట్టుకొనుచు హెచ్చించుచు వచ్చిరి. ఇప్పటి కాలానుకూల్యమునుబట్టి వానిని సుతరాము విడుచుచు పైని చెప్పినప్రకారము సంఘాభివృద్ధికొరకు అవివేకపుపట్టుదలలను మానుకొనుటకు మనము ప్రయత్నింపగోరుచున్నాను.

శ్రీ కృ ష్ణ దా సు డు.

చెన్నపురి.

ఆనందముద్రణాలయమున ముద్రితము.

1919 సం॥రం.